

cam. Quid est quod exposuim? Si intel-
 lerimus: attende ipsius verba in euāgelio:
 Amē amē dico vobis inq̄t: nisi granū fru-
 menti cadens in terrā mortuū fuerit ipsuz
 solū manet: si autē mortuū fuerit multū fru-
 ctū affert: hoc tibi ait: vbi etiā dixit: Cū ex-
 altatus fuero a terra oīa trahā ad meipm.
 Nisi granū frumenti inq̄t cadens in terrā
 mortuū fuerit ipsū solū manet: si autē mor-
 tuū fuerit multū fructū affert. Ergo illi gra-
 no multa seges debebat: sed expecta: mor-
 tificetur adhuc: quia granū nili in terrā ce-
 ciderit et mortificatū fuerit solū remanet.
 Ergo solus erat anteq̄ esset mortificatus.
 Propterea et Petr⁹ nō dū habebat tales
 vires: accepturus erat vires sequēdi: non
 habebat p̄cedendi. Propter christuz enī:
 id est p̄pter confessionem noīs christi quo
 christiani sum⁹: nemo mortuus est aſi chri-
 stū: ne forte occurrat nobis: multi enī mor-
 tui sunt et martyres sunt: multi et p̄phete
 talia passi sūt: nō tamē ideo moriebant q̄
 p̄nunciabant christū: sed quia peccata ho-
 minū dicebant in eos: et eorū iniquitatib⁹
 liberius resistebāt: et habent inter marty-
 res. Iuste etenī si nō p̄ nominis christi cō-
 fessione: tamen pro veritate occisi sūt. Uſ-
 q̄ adeo autē pro ip̄o nomine: id est p̄ p̄fes-
 sione noīs christi nemo mortuus est: aſi q̄
 granū illud caderet in terrā: cuius ex plo-
 na dictū est: singularis ego sum donec trā-
 seam: vt et ipse Johānes qui recens inter-
 fectus erat: ab iniquo rege donatus puel-
 le saltatrici: nō p̄pter hoc interfectus esset
 quia confessus est christū. Potuit itaq̄ et
 inde occidi et hoc a multis: Si p̄pter aliud
 occisus est ab vno: quāto pot⁹ p̄pter chri-
 stū potuit occidi ab ip̄is qui occiderūt chri-
 stum: Prohibebat enī christo testimoniū
 Johānes. Illi qui audiebāt christū ip̄m
 occidere volebāt: et eū qui testimoniū p̄bi-
 bebat nō occidebāt. Quia enī si fieret im-
 petus p̄pter christū in Johānem: nō nega-
 ret. Erāt q̄ppe in illo vires magne quibus
 appellatus est amicus sp̄sōi. Magna in il-
 lo grā: magna excellētia: int̄ natos mulie-
 rū nemo exurrexit maior Johāne bap-
 tista. Ergo in illū ip̄etus factus est q̄ nō ha-
 bebat tales vires. Fuit et imper⁹ in Petrū:
 nō fit in Johānem. Etenī vires ipsas Pe-
 tr⁹ post accepit: tūc infirm⁹ fuit. Pro chri-
 sti nomine ille interrogat qui vires nō ha-
 bebat. Ille qui habebat vires: nō patit p̄-
 secutiōem p̄pter christum: ne pro nomine

christi aſcederet christū. Non occiditur a
 iudeis qui p̄hibebat liber⁹ testimoniū chri-
 sto quē occiderūt iudei: et occidit ab He-
 rode quia dicebat ei: non tibi licet habere
 vxorem fratris tui. Neq̄ enī frater eius si-
 ne posteritate decesserat. Pro lege quidē
 veritatis: pro equalitate: pro iusticia: ideo
 sanctus: et ideo martyr: sed nō tñ pro illo
 nomine quo christiani sum⁹. Quare hoc:
 nisi vt impleteretur: singularis ego sum do-
 nec transeam:

Explicit Tractat⁹ de ps. CXL
 Incipit Tractat⁹ de ps. CXLI

Præfatio.

Olētati martyriū sicut deuotio
 celebratū v̄re: ita nostre seruitutē
 sermo debet. S; meminisse oportet
 caritatē vestrā: hesternā die q̄ m̄tra di-
 cta sunt. Nō enī quia propter auaritatē in-
 terius oris vestri: p̄ totū sermonē tāq̄ re-
 centes affuistis: p̄pterea obliuisci debem⁹
 infirmitatis cōmunis: primo quia et hono-
 rare oportet verba p̄clara sicut scriptū est:
 Præclara autē verba sapiētie sūt. Bñi dei
 sunt: p̄ nos tāq̄ p̄ vascula vobis ministrā-
 tur: et si fictilia sūt vasa: sed panis celestis
 est. Ap̄tius dicit: Habem⁹ thesaurū istū in
 vasis fictilibus vt eminētia virtutē sit dei.
 Qui autē thesaurus: idē et panis. Nā si nō
 idem esset thesaurus et panis: non de ip̄o
 thesauro alibi scriptū esset: Theaur⁹ desi-
 derabilis requiescit in ore sapiētis: vir au-
 tem stultus glutit illū. In admonem⁹ ca-
 ritatē vestrā: vt ea q̄ audiendo tāq̄ v̄tre
 mēoria p̄ditis: rursus reuoluēdo et cogi tā-
 do quodammodo ruminetis. Hoc ē enī the-
 saurus desiderabilis: req̄scit in ore sapien-
 tis: vir autē stultus glutit illū. Breuiter di-
 xit: sapiēs ruminat: stult⁹ nō ruminat. Hoc
 autē apte et latine quid est: Sapiēs cogitat
 ea que audierit: stultus autē audita obliuio-
 ni tradit. Neq̄ enī propter aliud in lege
 mūda ea dicta sūt animalia que rumināt:
 immūda q̄ non rumināt. Nā creatura dei
 oīs mūda est. Artifici deo: tā mūda ē agn⁹
 q̄ porc⁹. Creauit enī omnia bona valde:
 et omnis creatura dei bona ē. Vicit apo-
 stol⁹. Et omnia mūda mūdis. Cū ergo in
 natura vtrūq̄ sit mūdū: significatōe tamē
 agnus significat aliquid mūdum: porcus
 significat aliquid immūdum. Agnus sig-
 nificat innocentiam sapientie ruminātis:

specu ei⁹ annūciabo. Repetitio est: et in superiorib⁹ duobus versib⁹: et in his sequētib⁹ sentētie due sūt: s; ytraq; bis dicta. Una est illa: Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecatur sum. Altera est: Effundā ante eū precē meā: tribulatio nem meā in p̄spectu eius annūciabo. Qd enī est: ante eū: hoc est: in cōspectu eius: et qd est: precē meā effundā: hoc est: tribulationē meā annūciabo. Quādo hoc facit: In p̄secutiōe posit⁹ loquit. **Cum deficit a me spūs me⁹**: Quare deficit spiritus tuus o martyr in tribulatiōe posite: Ut non mihi arrogē vires meas: vt sciam qd alius in me operat ipsam virtutē. Cum autē vos tradēt iudicib⁹: sicut monuit dñs quos martyres facere volebat: Nolite cogitare qd loquamini: nō enī vos estis qui loquimini: sed spūs p̄ris vestri qui loquit in vobis. Ergo deficiat spūs tuus: loquat spūs dei. Merito eos paupes facere volebat spūs: Beati inq̄t paupes spūs: qm̄ ipoz est regnū celoz. Beati ḡ paupes spūs suo: diuites spūs dei. Omnis enī hō qui spm̄ suū sequit: superbus est: Subde spm̄ tuū: vt capiat spm̄ dei. Ibat in culmē: resideat in vallē. Si ierit in culmē: denatat ab illo aqua: si in valle resederit: implebit̄ ex ea: et fit ille venter de quo scriptum est: Flumina aque viue fluent de ventre eius. Ergo cū deficit a me spūs meus in p̄spectu tuo: annūciaui tribulationē meaz: humilis factus confitēs tibi: deficiēte spūs meo: cū sim plenus spūs tuo. Et audierūt forte hoies: qd deficit in me spūs meus: et desperauerūt de me et dixerūt: Lepim⁹ eū et oppressimus eum. **Et tu cognouisti semitas meas.** Illi enim me delectum putabant: tu me stāte cernebas. Illi qui p̄sequebāt et cōprehēderāt implicatos putabāt pedes meos: s; illis obligati sunt pedes et ceciderunt: nos autē surrexim⁹ et erecti sumus. Oculi mei semp ad dñm: qm̄ ipse euellet de laqueo pedes meos: perseueraui ambulando. Qui enī pseuerauerit vsq; in finem hic saluus erit. Illi oppressuz me putabāt: sed ego ambulabā. Tibi ambulabā: In semitis quas illi nō videbāt qui me captum putabant: in semitis iusticie tue: in semitis preceptorū tuozū. Tu enī cognouisti semitas meas: persecutor nō eas cognouit: nā non in eis mihi inuideret si in eis mecū ambularet. Que sunt iste semite: nisi vie ille de quib⁹ alio loco dicit: Nouit dñs viam iu-

storū et via impiorū peribit. Nō dicit: viā impiorū nō nouit: nouit viā iustozū: et via impiorū peribit. Quod enī non nouit peribit: mult⁹ locis scripture inuenim⁹: quia dei agnoscere seruare est: dei agnoscere custodire est: nō autē agnoscere damnare est. Unde enī qui nouit omnia dicturus est in fine: nō noui vos: Non inde gaudeāt et dicāt: nō puniemur: qā nō nouit nos iudex. Iā puniti sunt si eos nō nouit iudex. Que ergo sunt vie quas nouit dñs: ipse hic dicte sunt semite: quo ait: tu cognouisti semitas meas. Omnis enī semita via est: non omnis via semita est. Quare ergo semite vie sunt dicte: nisi qz anguste sunt: Via lata impiorū: via angusta iustozū. Que via ipse et vie: quē admodū que ecclesia: ipse ecclesie: et qd celi et ipsi celi: pluraliter dicūt et singulariter dicūt: p̄pter vnitatē ecclesie vna ecclesia: vna est colūba mea: vna est matri sue: p̄pter cōgregatiōes fraternas p̄ loca multe sūt ecclesie. Ecclesie inquit iude que erāt in christo gaudebāt: qd ille qui nos p̄sequebāt nūc euāgelizat fidem: quā aliquando vastabat: et in me glorificabat deum. Ecclesias sic dicit: et vnā ecclesiā sic dicit. Sine offensiōe estote iudeis: et grecis: et ecclesie dei. Sic ergo et vie et via: et semite et semita. Quare semite: et quare semita: Quomō quare ecclesie et ecclesia rationem reddidim⁹: debemus et hic reddere rationem. Semite dicte sunt dei: quia multa precepta sunt: et qā eadē multa precepta ad vnū redigūt: qz plenitudo legis caritas: Propterea vie iste in multis preceptis ad vnū colligūtur et vna dicuntur: quia via nostra caritas est. Videam⁹ si caritas via est. Audiam⁹ aplm̄: Et adhuc supeminētiore viam vobis demonstro. Quam dicis o apostole supeminētiorem viam: Quā dico audi: Si linguis hoium loquar et angelozū: caritatē autē nō habeā: factus sum velut eramētū sonās: aut cymbalum tinniēs: Et si habuero p̄phetiā et sciero omnia sacramēta et omnē scientiā: et si habuero omnē fidē ita vt montes trāfferam: caritatē autē non habeam nihil sum: Et si distribuero oīa mea pauperib⁹: et si tradidero corpus meū vt ardeā: caritatez autē non habeā nihil mihi prodest. Ergo caritatē dixit supeminētiore viam. Magna via ista fratres: magnū miraculū habet hec via. Certe quia supeminētiore: excellentiore. Hoc enī supeminet quod excel-

laquei a sinistris terrores. Tu in medio laqueorum ingredere: a via noli discedere: nec pmissio te capiat: nec terror elidet. In hac via qua ingrediar abscondentur muscula mibi. **C**onsideraba ad dexteram et videbam: In dexteram considerabat et videbat: in sinistra qui considerat excecatur. Quid est in dexteram considerare: Ubi erit illi quod dices: Venite benedicti patris mei possidete regnum. Erunt enim quidam in sinistra: quod dices: Ite in ignem eternum qui paratus est diabolo et angelis eius. Fremete ergo toto mundo et minante in persecutoribus: crebrescentibus undique insultationibus hominum atque terroribus: ille contemnens presentia: respiciens in futura: attendebat in dexteram ubi futurus est: ubi esse meditabatur illuc attendebat: et ideo omnia ferebat. Illi autem qui persequerentur non videbant: Ideo cum diceret: Consideraba ad dexteram et videbam: securus ait: Et non erat qui cognosceret me. Cum enim toleras omnia: quis novit quod attendas: vitru ad dexteram oculum dirigas an in sinistra: In eo quod toleras si laudem hominum queris: in sinistra attendisti. In eo quod toleras si pmissa dei queris: in dexteram attendisti. Attendisti in dexteram videbis: attendisti in sinistra excecaberis. Sed et cum vides ad dexteram: non erit qui te agnoscat. Quis enim te consolabit nisi dominus: cui dicitis: Et tu cognovisti semitas meas: Nec erat qui cognosceret me. **P**erijt fuga a me: **L**anquam circumclusum se dicit: perijt fuga a me. Insultet persecutores: **O**ppressus est: captus est: circumclusus est: victus est: perijt fuga ab illo. Ab illo perijt fuga qui non fugit: qui autem non fugit patiat quicquid potest pro christo: id est non fugit animo. Nam corpe fugere licet: concessum est: permissum est: domino dicente: Si vos persecuti fuerint in una civitate: fugite in alteram. Qui ergo non fugit animo: perijt ab illo fuga. Sed interest quare non fugiat: quare circumclusus est: quare captus est: an quare fortis est. Et a capto perijt fuga: et a forte perijt fuga. Que ergo fuga cauenda est: que fuga a nobis pereat: **S**e qua dominus dicit in euangelio: Quia pastor bonus animam suam ponit pro ouibus suis: mercenarius autem et qui non est pastor cum viderit lupum venientem fugit. Cum viderit predonem: quare fugit: Quia non est ei cura de ouibus. Talis fuga ab isto perierat: siue ab ipsius capitis persona accipiamus hanc vozem illius christi domini: qui pro omnibus mortuus est: siue a membris eius

martyribus nostris: quare et ipsi pro fratribus passi sunt. **A**udi Joannem dicentem: Sicut enim ille animam suam pro nobis posuit: sic et nos debemus animas pro fratribus ponere. Sed cum illi ponit christus ponit: quare cum illi patiuntur persecutionem ipse clamat: quid me persequeris: Perijt fuga a me. **E**t non est qui requirat animam meam. Ergo non est qui exquirat animam ipsius: **E**lidit homines velle seuire in necem suam: velle effundere sanguinem eius: quomodo non est qui requirat animam eius: **E**t hoc duobus modis accipit. Quomodo perire fugam accipit duobus modis: quare et a capto et a forte perijt fuga: sic duobus modis queritur anima hominis: aut a persecutoribus: aut a dilectoribus. **I**ta ergo non est qui requirat animam meam. **D**e illis dicit: certe qui persequuntur animam meam: et non querunt animam meam. Si autem requirant animam meam inueniet inherentem tibi. **E**t si norunt eam querere: norunt et imitari. **N**am ut noueritis queri animam hominis et a persecutoribus: inde alibi dicitur: **C**onfundantur et reuerentur qui querunt animam meam. **C**lamauit ad te domine dixi tu es spes mea: **Q**uando toleraba: quando tribulabar: dixi tu es spes mea. Spes mea hic: ideo tolero. **P**ortio autem mea non hic: sed in terra viuentium. **B**at deus portionem in terra viuentium: sed non aliquid a se extra se. **Q**uid dabit amanti se: nisi se: **I**ntende ad orationem meam: quia humiliatus sum nimis. **H**umiliatus a persecutoribus: humiliatus in confessione: humiliatus se inuisibiliter: humiliatus ab hostibus visibiliter. **E**rgo ab illo visibiliter et inuisibiliter. **I**nuisibiliter erecti sunt iam martyres: visibiliter eriguntur: cum corruptibile hoc induerit incorruptionem in resurrectione mortuorum: cum et hoc ipsum in quod solus persecutores seuire potuerunt instaurat. **N**olite timere eos qui corpus occidunt: animam autem non possunt occidere. **E**t quid perit: **Q**uid occidit: **U**el hoc eis permittitur ut quod occiderint pereat: **N**on periet. **A**udi ipsius domini promissionem: **A**men dico vobis: capillus capitis vestri non periet. **Q**uid ergo de ceteris membris sollicitus es ubi capillus non perit: **E**rueme a persequentibus me: **A** quibus putatis quod oret ut eruat: **A** quibus putatis quod oret ut eruat: **A** quibus putatis quod oret ut eruat: **A** quibus putatis quod oret ut eruat: **I**ta vero ipsi homines sunt hostes nostri: **H**abemus alios hostes inuisibiles: qui aliter persequuntur. **H**omo persequit ut occidat corpus: persequit alius ut illaqueat animam: **E**t ideo

Alia lfa. t deprecatione.

Alia lfa. t Libera.

animā meā ut confitear nomini tuo:
 Carcer iste a priorib⁹ varie intellectus est.
 Et fortasse iste est carcer: qui et scribit in ti-
 tulo. Spelunca. Titulus enī psalmi hui⁹
 ita se habet. Intellectus ipsi David.
 cū esset in spelunca: oratio. Que spe-
 lūca: ipse et carcer. Duo quedā intelligēda
 pposuim⁹: sed vñ cū intellexim⁹ vtrunq⁹
 erit. Merita carcerē faciūt. Nam in vno
 quodā habitaculo: alteri domus est: alteri
 carcer est. Illi qui custodiūt boies inclu-
 sos: et si in domo sua custodiāt: illi qui ar-
 tius custodiunt in carcere sunt. Nunquid
 et illi in carcere dicēdi esse sūt: Cū habita-
 culū et illi est et illi. Alteri fecit domū liber-
 tas: alteri carcerē seruitus. Quibusdā er-
 go visū est: qd spelūca et carcer mūdus iste
 sit. Et hoc orat ecclesia: ut de carcere edu-
 cat: id est de hoc mūdo: de sub sole vbi om-
 nia vanitas. Sic enī: omnia vanitas et
 presumptio spirit⁹: in omni tpe homis quo
 ipse laborat sub sole. Ergo extra istū mun-
 dum nescio quare: qd polliceb⁹ nobis deus
 quid futuri sum⁹. forte ideo de loco isto cla-
 mam⁹: Educ de carcere animā meā. Ani-
 ma nostra per fidē et spem in christo est: si-
 cut paulo ante dixi: Vita vestra abscondita
 est cū christo in deo: corpus autē nostrū in
 isto carcere: in isto mūdo. Si diceret: educ
 de carcere corpus meū: securi acciperem⁹
 carcerē mūdū: Fortasse tamē ppter aliqua
 que nos tenēt desideria terrena: cōtra que
 luctamur et dimicam⁹: qd video aliā legē in
 mēbris meis repugnātē legi mētis mee: et
 recte dicim⁹: Educ de carcere animā meā
 de hoc mūdo: id est de laborib⁹ et pressuris
 huius seculi. Non enī caro quā tu fecisti:
 sed corruptela carnis et pressurę et tempta-
 tiones: carcer mihi sunt. Aliqui autē dire-
 runt: carcerē istuz et spelūcā: corpus hoc
 esse: ut hoc sit: educ de carcere animam
 meā. Sed et iste intellect⁹ vacillat aliquātū-
 lum. Quid enim magnū: educ de carcere
 animā meā: educ de corpore animā meā:
 Latronū anime et sceleratorū nōne exeunt
 de corpore: et eunt in peiores penas: qd hic
 ptulerūt: Quid enī magnū penit: educ de
 carcere animā meā: cū siue sero: siue cito:
 necesse sit hinc exire: Forte iustus dicit: iā
 moriar: educ de carcere isto corpis animā
 meā. Si nimis festinat: nō habet caritatē.
 Desiderare quidē hoc debet et cōcupisce-
 re: sicut apłus ait: Concupiscētiā habens
 dissolui et esse cū christo: multo enī magis

optimū. S; vbi est caritas? Ergo sequit.
 Manere in carne: necessariū ppter vos.
 Si de corpe ergo educat deus qñ volue-
 rit: posset dei et corpus nrm carcer: nō qd
 carcer est qd fecit deus: s; qd penale et mor-
 tale. Duo enī cōsiderāda sunt in nro cor-
 pore: signmētū dei: et pena meriti. Tota ista
 forma: status: incessus: mēbra ordinata:
 sensuū dispositiōes: videre: audire: olface-
 re: gustare: cōtingere omnis hec compago
 et fabrice distinctio non potuit fieri: nisi a
 deo: qui oīa operat⁹ est: celestia: terrestria:
 summa et ima: visibilia et inuisibilia. Quid
 ergo ibi penale nostruz: Qd corruptibilis
 caro: qd fragilis: qd mortalis: qd indigens:
 hoc nō erit in premio. Non enī corpus nō
 erit: cum corpus resurgat. S; quid ibi nō
 erit: Corruptio. Corruptibile enī hoc in-
 ducet incorruptionē. Ergo si caro tibi car-
 cer est: nō corpus est carcer tuus: s; corru-
 ptio corpis tui. Corpus enī tuū fecit deus
 bonū: qd bonus est: corruptionē intulit iu-
 stus: qd iudex est. Illud habes de benefi-
 cio: illud habes de supplicio. Hoc igitur forte
 dixit: Educ de carcere animā meā: educ de
 corruptionē animā meam. Si sic intelligen-
 mus: non est blasphemia: intellectus con-
 stat. Ad extremū fratres sic arbitror: hoc
 dixit: Educ de carcere animā meam: educ
 de angustia: Gaudēt enim homini et car-
 cer latus est: et tristi pratum angustuz est.
 Ergo orat se educi ab angustia. Quis enī
 in spe latitudinē habeat: in re tamē presen-
 ti angustat. Attende angustias apostoli:
 Non habui requiē spiritui meo dicit: quia
 non inueni Tytum fratrem meū. Alio loco:
 Quis infirmat et ego nō infirmor: Quis
 scandalizat et ego nō vroz: Qui ergo infir-
 mabat et vrebatur: nōne in penis et carce-
 re erat: Sed iste pene ex caritate coronam
 parturiūt. Unde iterū dicit: Superest mi-
 hi corona iusticie: quā reddet mihi domi-
 nus in illa die iustus iudex. Ad hoc valet:
 Educ de carcere animā meā: ut confitear
 nomini tuo. Jameducta de corruptione:
 quid habet cōfiteri? Peccata nō ibi sunt:
 sed laudes sunt. Duobus autē modis cō-
 fessio intelligit: et in peccatis nostris: et in
 laude dei. In peccatis nostris nota est cō-
 fessio: et ita nota omni populo: ut qñ auditū
 fuerit nomē cōfessionis: in lectiōe: siue in
 laude dicat: siue de peccatis dicat: currāt
 pugni ad pectus. Notū est igitur nomē p̄fessio-
 nis de pctō: Cōfessionē in laude queram⁹.

Ubi inuenim? Habes in scripturis: Et hec dicet in p̄fessione: Opera dñi vniuersa qm̄ bona valde. Ergo hic cōfessio laudis est. Alio loco ipse dñs dicit: Confitebor tibi pater dñe celi et terre: Quid cōfitebar? Nunquid pctā? Chasti ergo p̄iteri erat laudare. Et audi laudē patris: qz abscondisti hec inquit a sapiētib⁹ et prudētib⁹: et reuelasti ea paruulis. Quia ergo post istas corruptiones angusti habitauimus in domo dei: tota vita nostra non erit nisi laus dei. Jam sepe vobis expositū est: qz recedente necessitate om̄ia negocia necessitatis intercidūt: qm̄ nō erit qd̄ ibi agam⁹. Non dico die et nocte vbi nox nō est: sed toto die cuz vnus dies est: nō erit quid ibi agam⁹: nisi laudem⁹ quē diligim⁹: qz tūc et videbim⁹. Adodo nō visum desideram⁹ et laudam⁹: tūc visum quod amam⁹: quomō laudabimus? Sine fine erit laus: qz sine fine amor. Quia ergo hoc ibi agemus: ideo educ de carcere animā meam vt cōfiteatur nomini tuo: Beati enim qui habitāt in domo tua dñe: in secula seculorū laudabūt te. Adodo impedit carcer: quia corpus quod corrupit aggrauat animā. Non corpus aggrauat animā: nam et tunc habebim⁹ corpus: sed corpus quod corrupit. Ergo carcer facit nō corpus: sed corruptio. Educ de carcere animā meā vt cōfitear nomini tuo. Jam vox que sequit ex capite sonat dñi nri Jesu christi. Et est talis ip̄a: qualis besterna vltima. Besterna enim vltima: si meministis hec fuit: Singularis ego sum donec transeā. Et hic que est vltima: Adē sustinebūt iusti quo ad usq; retribuas mihi.

Alia s̄a.
t expectāt.
t donec.

Explicit tractat⁹ de ps̄. CXLII.
Incipit tractat⁹ de ps̄. CXLII.

De psalmo quē cantauim⁹ iam loquar qd̄ dñs dederit caritati vestre. Hesternio die psalm⁹ breuior tractabat: sed spaciū t̄pis dabat nobis copiam etiā de paucis multa dicēdi: Hunc qm̄ prolixior psalm⁹ est: nō debem⁹ tantū in singulis versib⁹ immorari: ne forte non cōcedat dñs facultatē: vt totuz peragrarē valeamus. Titulus psalmi est: Ipsi David: qm̄ cum filius suus persequeretur. In regnorū libris nouim⁹ hoc factuz esse: extitisse inimicū Absalon patri suo: gessisse p̄tra illū nō solum civile: verū etiā domesticū bellū: illum aut nō deiectū inique sed humiliatuz: pie accepisse a dño

disciplinā: sustinuisse medicinā: non retribuentē iniquitati iniquitatē: sed paratum cor habuisse ad sequendā dñi voluntatē. Ille David ita laudabilis: sed alius David vere manu fortis qd̄ interpretat David dñs noster Jesus christus agnoscēdus est nobis. Preterita enī illa facta figure fuerant futuroz. Nec diu cōmendādū est qd̄ sepe audistis: qd̄ optime retinetis. Quera mus ergo in hoc psalmo dñm et saluatorē nostrū Jesum christū prenūciatē se p̄ hāc p̄phetiam: et quid futurū esset in hoc tpe per ea que prudē facta sunt p̄dicantē. Ipse enī se in p̄phetis p̄dicabat: qm̄ ipse est verbum dei: nec illi tale aliqd̄ dicebāt: nisi pleni verbo dei. Annūciabāt ergo christū pleni christo: et illi enī venturū p̄cedebāt: quos p̄cedētes nō deserbat. Agnoscam⁹ ergo quē admodū et christū persequeretur filius suus. Habebat enī filios de quib⁹ dicebat: Non ieiunabūt filij sponsi q̄ diu cū eis est sp̄sūsus: cū aut ab eis ablat⁹ fuerit sp̄sūsus: tūc ieiunabūt filij sponsi. Ergo filij sponsi apli: et inter hos persecutor diabolus Judas. Passionē itaq; suā in hoc psalmo p̄dicatur⁹ est christus: audiam⁹. Rursus aut ad hoc intentā faciam⁹ caritatē vestrā: nō docēdo qd̄ ignoratis: s; admonēdo qd̄ nō scitis: dñm et saluatorē nrm̄ Jesū christū caput esse corporis sui: illū vnū esse mediatorē dei et hoim̄: hominē Jesum: natū ex virgine tāq; in solitudine: sic in apocalypsi audiuim⁹. Per solitudines q̄ppe arbitror qd̄ solus ita natus est. Hūc enī illa mulier peperit: rectuz p̄plm̄ in virga ferrea. Hec aut mulier antiqua est ciuitas dei: de qua in psalmo dicit: Gloriosa dicta sūt de te ciuitas dei. Hec ciuitas ininū habēs ab ipso Abel: sic mala ciuitas a Layn. Antiqua ergo ista ciuitas dei semp tolerās terrā: spe rans celum: que etiam hierusalē vocatur et syon: vtiq; de nato quodā in syon: et conditore ipsius syon: psalmus quidaz dicit: Pater syon dicet homo. Quis homo? Et hō factus est in ea: et ipse fundauit eā altissim⁹. Beniq; ipse in syon factus est hō: sed humilis factus est hō: et idē ipse altissimus fundauit eā ciuitatē in qua factus est hō. Itaq; et illa mulier sole cooperiebat: sole ipso iusticie: quē nō cognoscūt impij: qui dicturi sūt in fine: Ergo errauim⁹ a via veritatis: et iusticie lumē nō luxit nobis: et sol nō ortus est nobis. Est ergo quidaz sol iusticie: qui non ortur impijs: Ceterū istū

disciplinā: sustinuisse medicinā: non retribuentē iniquitati iniquitatē: sed paratum cor habuisse ad sequendā dñi voluntatē. Ille David ita laudabilis: sed alius David vere manu fortis qd̄ interpretat David dñs noster Jesus christus agnoscēdus est nobis. Preterita enī illa facta figure fuerant futuroz. Nec diu cōmendādū est qd̄ sepe audistis: qd̄ optime retinetis. Quera mus ergo in hoc psalmo dñm et saluatorē nostrū Jesum christū prenūciatē se p̄ hāc p̄phetiam: et quid futurū esset in hoc tpe per ea que prudē facta sunt p̄dicantē. Ipse enī se in p̄phetis p̄dicabat: qm̄ ipse est verbum dei: nec illi tale aliqd̄ dicebāt: nisi pleni verbo dei. Annūciabāt ergo christū pleni christo: et illi enī venturū p̄cedebāt: quos p̄cedētes nō deserbat. Agnoscam⁹ ergo quē admodū et christū persequeretur filius suus. Habebat enī filios de quib⁹ dicebat: Non ieiunabūt filij sponsi q̄ diu cū eis est sp̄sūsus: cū aut ab eis ablat⁹ fuerit sp̄sūsus: tūc ieiunabūt filij sponsi. Ergo filij sponsi apli: et inter hos persecutor diabolus Judas. Passionē itaq; suā in hoc psalmo p̄dicatur⁹ est christus: audiam⁹. Rursus aut ad hoc intentā faciam⁹ caritatē vestrā: nō docēdo qd̄ ignoratis: s; admonēdo qd̄ nō scitis: dñm et saluatorē nrm̄ Jesū christū caput esse corporis sui: illū vnū esse mediatorē dei et hoim̄: hominē Jesum: natū ex virgine tāq; in solitudine: sic in apocalypsi audiuim⁹. Per solitudines q̄ppe arbitror qd̄ solus ita natus est. Hūc enī illa mulier peperit: rectuz p̄plm̄ in virga ferrea. Hec aut mulier antiqua est ciuitas dei: de qua in psalmo dicit: Gloriosa dicta sūt de te ciuitas dei. Hec ciuitas ininū habēs ab ipso Abel: sic mala ciuitas a Layn. Antiqua ergo ista ciuitas dei semp tolerās terrā: spe rans celum: que etiam hierusalē vocatur et syon: vtiq; de nato quodā in syon: et conditore ipsius syon: psalmus quidaz dicit: Pater syon dicet homo. Quis homo? Et hō factus est in ea: et ipse fundauit eā altissim⁹. Beniq; ipse in syon factus est hō: sed humilis factus est hō: et idē ipse altissimus fundauit eā ciuitatē in qua factus est hō. Itaq; et illa mulier sole cooperiebat: sole ipso iusticie: quē nō cognoscūt impij: qui dicturi sūt in fine: Ergo errauim⁹ a via veritatis: et iusticie lumē nō luxit nobis: et sol nō ortus est nobis. Est ergo quidaz sol iusticie: qui non ortur impijs: Ceterū istū